

(partinagy)

MAGYAR MESÉK

PÁRATLAN OLDAL - LV. évfolyam 19. szám, 2011. május 13.

Egyszer volt, hol nem volt, Makovecz Imre bément a Vigadóba. Kérdezte tőle a kapuba egy bandaszívű firkász, hogy mér lett anno a Magyar Művészeti Akadémia. Azért, hogy legyen, vágta reá a bölcs ember. Lett es, csak nem vót használatba véve a kormányzat átal! Vót akadémia másik es, irodalmi és művészeti, a Széchenyi grófról elnevezve, de azt meg ki hozta létre? Nem pont az a fizetett és támogatott erő, aki mindig megakadályozza a magyart, ha kitalál valamit? De! Na, így senyvedett ez a grémijom, amíg fő nem gyött a nap, Orbán Viktor képiben. Akkó ott tanálta az elnök az első és utolsó Magyar Alkotmányba az ő Magyar Akadémiáját kisserkesztve. És nem ám azér, mer epp Felcsútra tervezett a királnak egy Labdarúgó Akadémiát, igaz, utóbbi ki es maradt az Alkotmánybú. Há minden nem lehet benne! Példájulnak a másik Akadémia. Amit hogy hí a szókimongyó elnök? Bandának! S kik vannak abba áperté? A zsidók! A furtonég fölényérzetükkel a magyarsággal szemben. Akik nem átalják fasisztának tartani azt a Horthy Miklóst, aki a bécsi döntéseket szőrin megölve örökre bévonult az elcsatolt területekre. Hát akkó mit akarnak? Örüljenek, hogy. Ellenberger a Magyar Művészeti Akadémia meg fogandja kapni a főcsinosított Magyar Vigadót székháznak, meg évi száz milla forint apanáziát. Jól fog az, ha a kormány az ő kürtőjükön átal akar belészólni a kultúrába, hejszen a 160 tag nem lesz mindig 160. Fog ott ollan duzzadás lenni, szemit kiveri a sok értelmiségi szemétládának. Mer a legfontosabb a szeretet. Egy valamije nincsen még a nagy elnöknek, kikristályosodott programja. De nem es köll az, ha világos a cél: ne má a magyar kultúrával szemben álló döntések szülessenek, hanem olyanok, amelyek figyelembe veszik a kialakult állapotokat. Példájul, hogy mi van az Alkotmányba, oszt kalap. Aki nem hiszi, annak járjanak utána.